

မိမိ
အာရုံစိုက်

လမ်းမင်းမိုမို

ချစ်ခြင်းဖြင့်လည်း မဆောင်ယူနိုင်

L လင်း

အခန်း(၁)

“ကိုယ် ပြန်ကြိုပေးရမလား”

“ရတယ်... မကြိုနဲ့ တော့”

သူ့ဘက်လှည့်ကြည့်လိုက်တဲ့ တိမ်ဦးရဲ့ မျက်ဝန်းအစုံဟာ နွေးနွေးဆွေးဆွေး စိုက်ကြည့်နေတဲ့ လင်းရှင်ရဲ့ မျက်ဝန်းအကြည့်၌ ပင့်ကူအိမ်ငြိသကဲ့သို့ တစ်ခဏ စေးကပ်တွဲငြိသွားရပါသည်။ ။ အဲဒီ စိမ်းညိုညို မျက်ဝန်းများ ထဲက အရိပ်ဟာ တိမ်ဦးလိုပဲ ရံဖန်ရံခါ အထီးကျန်ဆန်ဆန် အဖော်မဲ့တဲ့ အရိပ်အယောင် စွန်းငြိနေတတ်လို့ ပဲ၊ သူ့ကို ရင်ဘတ်ချင်း မြန်မြန်ဆန်ဆန် ရင်းနှီးကရုဏာသက်ခဲ့မိ လေတာလား။

ဖျော့တော့သော အပြုံးတစ်ချက်နှင့် နှုတ်ဆက်ရင်း တိမ်ဦးက ကားပေါ်ကဆင်းကာ ယုရဲ့ တိုက်ခန်း ရုံးခန်းလေးထဲ ဝင်လိုက်ပါသည်။ ။ ရုံးခန်းထဲရောက်ပြီး တစ်ချက်ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်မှ သူဝင်သွားတာကို တောက်လျှောက် လိုက်ကြည့်နေတဲ့ လင်းရှင်က လက်တစ်ဖက် ထောင်ပြုနှုတ် ဆက်ကာ ကားကို မောင်းထွက်သွားပါသည်။ ။

အတွင်းဘက်ကျကျ အလုပ်စားပွဲနောက်မှာ ထိုင်နေတဲ့ ယုက သူ့ရှေ့က စာရင်းစာအုပ်တစ် အုပ်ကိုကိုင်ကာ စားပွဲပေါ် အသံမြည်အောင် ချလိုက်ရင်း...

“နင်က ဘယ်လိုဖြစ်လို့ သူနဲ့ လာတာလဲ”

မကျေနပ် ဆီးကြိုအပြစ်တင်လိုက်ပါသည်။ ။ တိမ်ဦးက ယုစားပွဲရှေ့က ခုံမှာ အပြုံးနှင့် ဝင်ထိုင် လိုက်ရင်း...

“ဥက္ကာရဲ့ ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ထွက်လာတာပါ။ ထွက်လာတုန်းက ဥက္ကာနဲ့ပါ။ ဥက္ကာ ကားဆက်ယူ သွားလို့ ငါက ဒီကို သူနဲ့ ကားကြိုလိုက်လာလိုက်တာ”

“နင့်လက်ထဲက ပန်းစည်းက ဘာလဲ”

“လင်းရှင်ပေးလိုက်တာ၊ ဒီလိုပါပဲ သူက မကြာမကြာ ပန်းကလေးတွေ ပေးတတ်တာ ဝါသနာပါတဲ့ သူမို့ပါ။ ဒီပန်းလေးတွေက camellia လို့ ပြောတာပဲ၊ အရောင်စုံရှိတယ်၊ ဒါလေးတွေက ရဲရဲနီလေးတွေ လှတယ်နော်”

“တိမ်ဦး”

ယုက သူ့ခေါင်းကို ရှေ့တိုးကာ တိမ်ဦးမျက်နှာနှင့် နီးနီးကပ်ကပ်ဖြစ်အောင် ကြည့်လိုက်ရင်း...

“နင့်ကို သူများ တကာတွေ အမနာပ အတင်းပြောရင် ငါ ဘယ်လောက် မခံချင်ဖြစ်ရတယ် ထင်လဲ၊ ဘယ်လောက် ဒေါသထွက်ရတယ် ထင်လဲ၊ ဘယ်လောက် ခံစားရတယ်ထင်လဲ၊ နင်သိရဲ့ လား တိမ်ဦး”

တိမ်ဦးက ယုကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်ပါသည်။ ။

“ငါ သိပါတယ် ယုရယ်၊ နင်ငါ့ဘက်က အမြဲရှိတာ ငါသိပါတယ်၊ ငါ့အတွက် မခံချင်တာ ငါသိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့...”

“ဘာဖြစ်လဲ ဒါပေမဲ့”

“ငါ့အခြေအနေ ငါသိလို့ လူတွေကဲ့ရဲ့ ဝေဖန်မှာ စိုးလို့ အပိုးကျိုးကျိုး

လေး ပါပါစီးပွားရေးကိစ္စ လေးတွေပဲ ဝိုင်းကူပြီး မျက်နှာအောက်ချနေခဲ့တဲ့ နှစ်တွေတုန်းကရော လူတွေ အတင်းမပြောလို့ လား၊ မေးမငေါ့လို့ လား၊ အကောင်းတစ်ခွန်း ပြောလို့ လားဟယ်၊ ယုတ်စွအဆုံး ပါပါကိုယ်တိုင်ကတောင် ငါ့ကို စကားကောင်း တစ်ခွန်းပြောခဲ့လို့ လား”

ယုက တိမ်ဦးကို ကြင်နာစွာ ကြည့်ပါသည်။

“ကြာတော့လည်း ဒီအသံတွေက တိတ်သွားမှာ ပေါ့ တိမ်ဦးရယ်”

“ဘယ်လောက်ကြာတော့လဲဟင်... ယု”

“အချိန်တစ်ခုတော့ နင် စောင့်ရမှာ ပေါ့ တိမ်ဦးရာ၊ တစ်နေ့နေ့ပေါ့၊ အန်ကယ် နင့်ကို စကား ကောင်းမပြောဘူးဆိုတာက အန်ကယ်က နင့်ကိုချစ်လွန်းလို့ ၊ နင့်အတွက် ရင်နာလွန်းလို့ အတိတ်တွေ မမေ့နိုင်သေးလို့ ပါ၊ အန်ကယ်က နင်နဲ့ ဥက္ကာဆိုရင် သားထက်တောင်မှ သမီးအကြီးဖြစ်တဲ့ နင့်ကို ပိုအားကိုးတယ်၊ ယုံကြည်မျှော်လင့်တယ်ဆိုတာ ငါတို့ အထက်တန်းကျောင်းသူဘဝကတည်းက သိနေခဲ့တာပဲ၊ နင့်ပါပါက နင့်ကို အထင်ကြီးပြီး သူ့ခြေရာနင်းမယ့် သမီးကြီးကို မျှော်လင့်ချက် အများကြီးထားခဲ့တာလေ၊ မမျှော်လင့်ဘဲ နင်က သူ့မျှော်လင့်ချက်တွေ ရိုက်ချိုးလိုက်သလိုဖြစ်သွားတော့ သူ အရမ်းရင်နာတာပေါ့... ”

ခုထိ စကားကောင်း မပြောနိုင်သေးတာဟာ သူခံစားရတာ ဒဏ်ရာပြင်းထန်ခဲ့လို့ လေ၊ ပြီးတော့ အန်ကယ်က နင့်ကို နောက်တစ်ကြိမ်များ ခြေလှမ်းမှားသွားဦးမလားလို့ စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ ကြိုကန်ထားတာမျိုးပါဟာ၊ လူတွေကလည်း ပြောလိုက်ရင် ‘တိမ်ဦးခင်’ဆိုတာထက် ဦးသက်ခင် သမီး... ဦးသက်ခင်သမီးနဲ့ ပြောကြတာကိုး၊ အန်ကယ်က မသိတဲ့ သူရှားတဲ့ နာမည်ကြီးစီးပွားရေး သမားကြီး ဖြစ်နေတာကိုး”

တိမ်ဦးက ခပ်လျော့လျော့ ရယ်မောလိုက်ရင်း...

“ဟုတ်တယ်၊ ငါလည်း အဲဒီ ဦးသက်ခင် သမီးဆိုတဲ့ ပါပုနာမည် လောင်းရိပ်ကြီးအောက်က လွတ်အောင်ကြိုးစားရဦးမှာ ၊ ငါက ‘ဦးသက် ခင် သမီး’ဆိုတာထက် ‘တိမ်ဦးခင်’ သီးသန့်သက် သက် ဖြစ်ချင်တာ”

“နင် အဲလိုမပြောပါနဲ့ ဟာ၊ တကယ်တမ်း ပြောရရင် နင်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်မှာ နင် ဦးသက်ခင်သမီးဖြစ်နေလို့ စုံးစုံးနစ်မသွားခဲ့တာ လေ”

“နင်က ပါပါနဲ့ တစ်လေတည်းပဲ”

“တစ်လေတည်း ဖြစ်မှာ ပေါ့၊ အန်ကယ်လည်း နင့်ကိုသိပ်ချစ်တာ၊ ငါလည်း နင့်ကိုသိပ်ချစ် တာ တူတာကိုး”

“နင်ပြောတာတော့ ငါ ခံနိုင်ပါတယ် ယုရား၊ နင်က ငါ့ရဲ့ အကောင်း ဆုံးသူငယ်ချင်းဆိုတာ ယုံကြည်လို့ ပါ၊ ပါပါပြောတာ ခံရရင်တော့ သိပ် ရင်နာတာပဲ၊ နင် ဦးသက်ခင်သမီးဖြစ်နေလို့ သာ ခွေး လုံးလုံးမဖြစ်တာ လို့ ပြောရင် ဒီကိုထိတယ်”

ဘယ်ဘက်ရင်ဘတ်ပေါ် လက်မလေးနှင့် သုံးလေးချက် ထောက်ညွှန် ကာ ပြောလိုက်သော တိမ်ဦးရဲ့ မျက်လုံးလေးတွေက စိုစွတ်ဝင်းပြောင် တောက်ပနေပါသည် ။ နှုတ်ခမ်းလေးကလည်း တင်းတင်းစေ့နေသည် ။

“အဲဒါ နင်လည်း နင့်ပါပါကို သိပ်ချစ်လို့ ပဲ၊ ပိုချစ်တဲ့ သူပြောတာ ပို နာတာပေါ့”

“မဆိုင်ပါဘူးဟာ၊ လူဆိုတာ အမှားမကင်းပါဘူး ယု၊ လူတိုင်း ချို့ယွင်းချက် ရှိကြတယ်၊ ပါပါကကော ခြောက်ပြစ်ကင်း သဲလဲစင်နေလို့ လား၊ ငါ့အမှားကြောင့် ငါ့ကို အထင်သေးတတ်ရင် ပါပုအမှားကျတော့ သူ့ဘာ

သာ အထင်မသေးဘူးလား၊ ပါပိုကြောင့် မေမေရော ငါရော ဥက္ကာရော ဝမ်းနည်းခဲ့ရ၊ နာကျင်ခဲ့ရတာတွေကော မရှိလို့ လား”

“တိမ်ဦး. . . အန်ကယ် မှန်တယ်လို့ မပြောပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူက နင့် အဖေလေ၊ နင် ဒီလိုစိတ် မျိုး အတွေးမျိုး မထားပါနဲ့ ဟာ၊ နင့်မျက်နှာ ဒီလိုဖြစ်နေရင် ငါ ကြောက်တယ်သိလား၊ နင်က တစ်ဖွတ်ထိုးလုပ်တတ်လွန်းလို့ ”

“မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ဟာ၊ တိမ်ဦးခင်ဆိုတာ ဘယ်လိုမိန်းမလဲဆိုတာ လူတွေ အံ့ဩဘနန်း ဖြစ်သွားရ အောင်ကို ငါကနေပြ လုပ်ပြဦးမှာ ၊ ပါပိုကိုရော၊ အမျိုးတွေကိုရော ကပ်ဖားရပ်ဖားပေါင်းပြီး ကွယ်ရာ အတင်းပြောတတ်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုရော ငါ စိတ်နာတယ်. . . မုန်းတယ်. . .

လူတစ်ယောက်ဟာ ဘဝမှာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မှားခဲ့မိဖူးရင် ဒီအမှားအတွက် ဒီလူကို တစ်သက်လုံး ဒဏ်ခတ် အပြစ်ပေးလို့ မဆုံးတော့ဘူးလား၊ အမှားကို ပြုပြင်လို့ မရတော့ဘူးလား၊ အားလုံး စောင့်ကြည့်နေလိုက်ပါ၊ တိမ်ဦးခင် ဘာလုပ်ပြမလဲဆိုတာလေ”

“အေး. . . နင့်စကားကိုတော့ ကြိုက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုလုပ်ပြမယ့် သူက အလင်းရှင်လို လူမျိုးနဲ့ တွဲနေတာတော့ မကြိုက်ဘူး”

“နင် သူ့အကြောင်း ဘယ်လောက်သိလို့ လဲ ယု”

“နင်ကော ဘယ်လောက်သိလို့ လဲ တိမ်ဦး”

“သူက သနားဖို့ ကောင်းပါတယ်”

“တိမ်ဦး”

ယု မျက်နှာ ညိုလာပါသည် ။ ကိုယ့်အပေါ်အလွန်ချစ်တဲ့ သူငယ်ချင်း

ကောင်း တစ်ယောက်ဆို တာ သိထားတဲ့ တိမ်ဦးက ယု ဘာပြောပြော ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် စိတ်မဆိုးပါ။

“သူလည်း ငါ့လိုလူမျိုး ဆန်ဆန်ပါပဲ ယုရာ၊ ဘဝမှာ တစ်ခါလေး မှား ဖူးတာနဲ့ အသိုင်းအဝိုင်း ကရော မိဘကရော ပစ်ပယ်ထားခံရတဲ့ သူ”

“တိမ်ဦး. . . နင် ဒီကောင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ လိုတာထက်တော့ နည်းနည်းပိုအကောင်းမြင်နေပြီ ထင်တယ်နော်၊ ငါ သူ့အကြောင်း သေချာတော့ မသိပေမယ့် ဦးနှောက်နဲ့ တော့ စဉ်းစားတယ်ဟာ၊ တော်ရုံတန်ရုံဆိုးရင် မိဘက စွန့်ပစ်ထားပါ့မလား၊ နင့်ကိုတောင် အန်တီတို့ အန်ကယ်တို့ က စွန့်ပစ်လို့ လား၊ ပြောမရ ဆိုမရ ကယ်တင်မရလို့ သာ ပစ်ထားတာဖြစ်မှာ ပေါ့၊ ဟိုယောင်ယောင် ဒီယောင်ယောင် အရေမရ အဖတ်မရကောင်ပါဟာ၊ ငါ ဥက္ကာကိုလည်း တကယ်စိတ်တိုတယ်၊ ကိုယ့်အစ်မကို ဒီလို ကောင်မျိုးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးစရာလား၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး”

“ဥက္ကာက ငါ့ကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေစေချင်လို့ သူငယ်ချင်း အပေါင်း အသင်းသစ်တွေရ အောင် မိတ်ဆက်ပေးတာပါဟာ၊ ပြီးတော့ လင်းရှင်ကလည်း အရေမရ အဖတ်မရတော့ မဟုတ်ပါ ဘူး၊ သူ့မှာ ငွေရင်းငွေနှီးရယ်လို့ အခိုင်အမာ မရှိလို့ သာပါ၊ သူနိုင်သလောက်နဲ့ တော့ အရောင်းအဝယ် လေး ဘာလေး လုပ်ပါတယ်၊ စီးပွားရေးလည်း အမြင်ရှိပါတယ်၊ ဘက်ဂရောင်း အမာခံရှိရင် တိုးတက်မယ့်သူမျိုးပါ၊ အဓိကကတော့ သူ စိတ်ကောင်းရှိတယ် ယု၊ စိတ်ထား အရမ်းကောင်းတယ်၊ အပေါင်းအသင်းတွေအပေါ် အနစ်နာခံတတ်တယ်၊ လူတိုင်းကို ကူညီတတ်တယ်၊ စေတနာလည်း ကောင်းတယ်၊ အနွံအတာလည်း ခံတယ်၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ခံစားချက်ကိုလည်း သူ နားလည်တတ် တယ်”

“တိမ်ဦး... နင် သူ့ကို အရမ်းအကောင်းမြင်နေပြီပဲ၊ နင်နဲ့ သူသိတာ ခင်တာ တစ်နှစ်တောင် မပြည့်သေးဘူးနော်”

“နေ ရ ၁တိုင်းမှာ အချိန်က စကားမပြောပါဘူး ယုရာ၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူနဲ့ ဆုံရတွေ့ရတဲ့ အချိန်မှာ ငါခံစားချက်တွေ အရမ်း Relax ဖြစ်တာတော့ အမှန်ပဲ၊ သူကလည်း ပြောတယ်လေ၊ ငါက သူ့စိတ် ခံစားချက်တွေကို လုံခြုံစေတယ်တဲ့ ”

“နင့်အကြောင်း သူ အားလုံးသိရဲ့ လား တိမ်ဦး”

“သိသင့်သလောက် သိတယ်၊ ကကြီးကနေ အအထိတော့လည်း မသိ ဘူးပေါ့ဟာ”

“နင်ရော... သူ့အကြောင်း ကကြီးကနေ အအထိ သိရဲ့ လား”

“.....”

“ကျွတ်... တော်ပြီ... တော်ပြီ၊ ဒီအကြောင်းတွေ ဆက်မပြောချင် ဘူး၊ အလုပ်အကြောင်းပဲ ပြောတော့မယ်ဟာ၊ ရော့... ဒီမှာ စာရင်း၊ ငါ နင့်ကို ရှင်းပေးစရာရှိတဲ့ ငွေ ရှင်းပေးမယ်၊ လကုန်ရက် ကျရင် ‘.....’ ကား ဖြန့်မယ်၊ နောက်လဆန်းမှာ ဒါရိုက်တာ ‘.....’ ကား စရိုက်မယ် ၊ ဥက္ကာ ကို ဒါရိုက်တာဆီသွားဖို့ ပြောလိုက်ဦး၊ အဲဒီကားထဲက ဒုတိယတစ်နေရာမှာ ဥက္ကာကို ထည့်သုံးမယ်တဲ့ သူပြောပြီးပြီ”

“ဥက္ကာအတွက် မင်းသားအပြိုင်လို ဇာတ်လမ်းလေးတစ်ပုဒ် ငါရထားသေးတယ်ယု၊ ပါပါ ကလည်း ဥက္ကာအတွက် ငွေရင်းစရာလိုရင် ထုတ်ပေးမယ်လို့ ပြောတယ်၊ ဒါရိုက်တာ ‘.....’ ဆီ သွားရင် ငါလည်း လိုက်သွားလိုက်ပါ့မယ်”

“နောက်တစ်ခု ပြောစရာရှိသေးတယ်”

“ဘာလဲ...ယု”

“ငါ ဘန်ကောက်မှာ ကျောင်းတက်ဖို့ လျှောက်ထားတာ ဝင်ခွင့်ရတယ် တိမ်ဦး”

“ဟင်”

တိမ်ဦးသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင် မသိလိုက်ဘဲ မျက်နှာပျက်ကာ အားငယ်သွားသည်။ ။

“အစကတည်းက ဒီရုပ်ရှင်ဗွီဒီယိုထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းကို ဦးလေးနဲ့ ငါပဲ စိတ်ပါလက်ပါနဲ့ စတည်ထောင်ခဲ့တာလေ၊ ဦးလေးကလည်း နင်သိတဲ့ အတိုင်း အိမ်ထောင်ကျသွားပြီးကတည်းက မိန်းမနောက်ပါသွားပြီး ဒီဘက် လှည့်မကြည့်နိုင်တော့ဘူး၊ ဦးလေးမိန်းမကလည်း ဦးလေး လှည့် ကြည့်မှာ ဝင်ပါနေဦးမှာ သိပ်စိုးရိမ်တာ၊ ဒီအလုပ်ကို သဘောမကျလှဘူးလေ၊ အခုဆို တခြားစီးပွား ရေးနဲ့ ဦးလေးက သူ့ပိုက်ဆံတွေ ပြန်အမ်းမထုတ်တာ တစ်ခုလောက်ပဲ... ”

ငါ တစ်ယောက်တည်းမို့လို့ နောက်ကနေ ဖေဖေနဲ့ မေမေက ဝင်ပါပေး ရပ်ပေးနေတာပဲရှိတာ၊ နောက်တော့ နင်လည်း ရှယ်ယာပါချင်တယ်၊ အတူလုပ်ချင်တယ် ဖြစ်လာလို့ နင်နဲ့ ငါ နှစ်ယောက် တည်း ကြဲနေကြတာ မဟုတ်လား၊ အခု ငါက လုံးဝလှည့်ကြည့်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး တိမ်ဦး၊ ဖေဖေရော မေမေရောက ဒီထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကို ပိတ်လိုက် သိမ်းလိုက်စေချင်တော့ တယ်၊ သူတို့ ချည်းပဲ ကျန်မှ တော့ အာရုံနောက်ရတဲ့ အလုပ်မို့ ဆက်မလုပ်နိုင်ဘူးတဲ့ ”

တိမ်ဦးသည် မျက်လုံးလေး စားပွဲပေါ် ငြိမ်စိုက်၍ ငိုနေမိသည်။ ။ ပါပူအလုပ်တွေ ကူလုပ် နေရာက ပါပါနဲ့ လည်း သဟဇာတ မတည့်လှသည် မို့ ကိုယ့်လုပ်ငန်းကလေးနဲ့ ကိုယ် ရပ်တည်ချင်တာ ကိုယ့်ဘာသာ ပုံနှိ

ပ်တိုက် အော့ဖ်ဆက်လုပ်ငန်းတည်ထောင်တာ၊ ယုရဲ့ လုပ်ငန်းထဲ ရှယ်
ယာထည့်တာ လေးတွေနှင့် ရပ်တည်လာသည် မှာ အတော်အတန် ကို
ယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်နိုင်နေပြီ။

ဒီရုပ်ရှင် ဗီဒီယိုလုပ်ငန်းကိုလည်း တိမ်ဦး အတော်အတန် နားလည်
ကျွမ်းဝင်လာကာ စိတ်လည်း ပါနေပြီ။ မောင်လေးဥက္ကာကလည်း အနုပ
ညာပိုးနှင့် ရူးသွပ်လှတဲ့ သူမို့ သူ့အတွက်လည်း ရှေ့ကို အများကြီး မျှော်
လင့်စိတ်ကူးထားတာတွေရှိသည် ။ ဒီအလုပ်ကို တိမ်ဦး ရပ်မပစ်ချင်။

“ငါကလည်း တကယ်တော့ ကိုယ့်ဝါသနာနဲ့ အစပျိုးထားခဲ့တဲ့ ဒီအ
လုပ်တစ်ခုကို အလွယ် တကူကြီးတော့ ရပ်မပစ်ချင်ပါဘူးဟာ”

“ယု ဒီအတိုင်းလေးပဲထားလေ၊ နင် ကျောင်းသွားတက်လည်း ပဲ နင်
လူအားအနေနဲ့ ဒီထဲ မပါနဲ့ ပေါ့၊ ငါပဲဆက်လုပ်ပါ့မယ်၊ စာရင်းရှင်းတာ
ပြုတာတွေလည်း အန်တီနဲ့ ငါ လုပ်သွားလို့ ရတာပဲ လေ ယု”

“ဖေဖေနဲ့ မေမေက အဲသလိုကို စပ်တူပါမနေချင်တော့တာ၊ ဦးလေး
ကလည်း ဖြစ်နိုင်ရင် သူ့ ငွေရင်း ပြန်ထုတ်ချင်တယ်၊ တစ်ခုပဲရှိတယ် တိ
မ်ဦး၊ ဒီလုပ်ငန်းတစ်ခုလုံး နင်တစ်ယောက်တည်း လွှဲ ယူလိုက်ဖို့ ပဲ ရှိတ
ယ်၊ အပြီးအပြတ် နင်တစ်ဦးပိုင် အနေနဲ့ ပေါ့”

“အဲလိုကျတော့ ငါ့မှာ ငွေအင်အား မနိုင်သေးဘူး ယုရဲ့ ၊ ဦးလေးပိုက်
ဆံ နင့်ပိုက်ဆံတွေ ပြန်အမ်းထုတ်ပေးဖို့ လေ”

“နင့်အဖေဆီ ပိုက်ဆံချေးပေါ့၊ နင့်အဖေအတွက်က ဒီလောက်က ပါး
ပါးလေးပါ တိမ်ဦးရယ်”

တိမ်ဦး ဝိုင်နေသည် ။ ပါပါ့ဆီ အကူအညီစကားပြောရမယ့်အစား
ကျားနဲ့ သာ ဖက်နပ်လုံး လိုက်ချင်သေးတာ။ အလကားနေရင်း တိမ်

ဦးကို ကြည့်မရသလို အယုံအကြည်မရှိသလို မျက်စိစပါး မွေးစူးနေတတ်တဲ့ ပါပါထံ ငွေအတော်များများ ထုတ်ပေးဖို့ တောင်းရ ချေးရမည့်အလုပ်ဟာ မလွယ်ပါ။

အယုံကြည်မဲ့ခံရသူတို့ ရင်ထဲ ခံစားရမြဲဖြစ်သည့် မာနတစ်ခုဟာ တိမ်ဦးရင်ထဲ အညွန့်အခက် တလူလူ ရှင်သန်နေသည် ။ ငွေရတာ မရတာ ထားဦး စကားစသည် နှင့် ပါပါရဲ့ ကြိုကြိုတင်တင် ပြစ်တင်နှိမ့်ချမည့်စကားတို့ ကို လက်ခံရမည်မလွဲပေ။ အထင်သေးနှင့်ပြီးသော၊ အယုံကြည်နည်းနှင့်ပြီးသော ဖခင်ဖြစ်သူထံ၌ မျက်နှာငယ်ငယ်ကို အောက်ချရမှာ တိမ်ဦး တွန့်ဆုတ်လှပါသည် ။

“အင်း... ငါ စဉ်းစားလိုက်ပါဦးမယ်ဟာ၊ ဖြစ်အောင်တော့ လုပ်ရမှာပဲ ယု၊ ငါ အရှိန်ရနေ တဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို ဖြိုမချချင်ဘူး၊ ဥက္ကာအတွက်လည်း ငါ အများကြီး စဉ်းစားထားတာ”

“အေးဟာ... နင် စဉ်းစားဦး၊ လုံးဝဖြုတ်မပစ်လိုက်ရတာကိုပဲ ငါလည်း လိုလားတာပေါ့ ဟာ၊ အဖေကိုလည်း ဒီလောက် မာနမထားပါနဲ့ တိမ်ဦး၊ မိဘအပေါ် မာနထားတဲ့ သားသမီးဟာ လမ်းမှားရောက်တတ်တယ်၊ ငါလေ... ဟိုးအရင်ကတည်းက ကြိုစဉ်းစားထားပြီးသားမို့သာ၊ နင့်ကို ထားခဲ့ပြီး နိုင်ငံခြားထွက်သွားရမှာ ငါ စိတ်မဖြောင့်လိုက်တာ ရင်လေးလိုက်တာ တိမ်ဦးရယ်”

“အမယ်... ငါက နင် စိတ်မဖြောင့်ရမယ့်သူလား”

“နင့်ကိုမို့ စိတ်မဖြောင့်တာလေ၊ နင့်မှာ ဘယ်တော့မှ မပြင်တဲ့ ရင်လေးစရာ အကျင့်တွေ တစ်ပုံကြီးနဲ့ လေ၊ ခေါင်းမာတတ်တဲ့ အကျင့် တစ်ဇွတ်ထိုးလုပ်တတ်တဲ့ အကျင့်၊ အရွဲ့တိုက်တတ်တဲ့ အကျင့်၊ လူတစ်ဖက်သားကို ယုံလွယ်တတ်တဲ့ သနားတတ်တဲ့ အကျင့်၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘ

ဝကို နင်ကူညီကယ်တင်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်တတ်တဲ့ အကျင့်၊ အဲဒီ နင့်ကိုယ်နင် အထင်ကြီးတဲ့ အကျင့်တွေကို စိတ်ပူတာ”

တိမ်ဦးက နှုတ်ခမ်းလေး တစ်ခြမ်းတွန့်၍ ပြုံးမိသည်။ ။ အချစ်ဆုံး ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်း ယုနဲ့ ဝေးနေရတော့မယ့်အတွက်လည်း ရင်ထဲ ကြိုတင်အားငယ်နေပါသည်။ ။

★